

навіть в санаторіях і реабілітаційних центрах Західної України кожен співробітник володіє російською мовою на високому рівні. Тут також часто можна почути польську, румунську та угорську мову.

У зв'язку з відомими подіями у 2014 р. кількість подорожуючих в Україну зменшилася майже в два рази. Нині завдання № 1 – подолати страх іноземців (у т. ч. потенційних медичних туристів), пов'язаний з військовими діями. Преса, телеканали (особливо російські) позиціонують Україну як «гарячу точку». І якщо раніше, припустимо, у Міжнародну клініку реабілітації В. І. Козявкіна (м. Трускавець, Львівська обл.) літали чартери з Німеччини, то в останні роки кількість іноземних пацієнтів помітно знизилася навіть у закладах, розташованих у західних областях. Необхідно створити базу для промоції можливостей України у медичній сфері, а також заохочувати на державному рівні ті клініки, які надають допомогу медичним туристам.

Всесвітня асоціація медичного туризму (GHTC) вважає, що Україна є дуже привабливою для іноземних інвесторів та пропонує допомогу в інвестуванні закладів охорони здоров'я та реформуванні галузі

Медичний туризм породив нову концепцію на межі сучасної охорони здоров'я та туризму. Не маючи можливості вирішити медичну проблему в своїй країні, пацієнт вибирає країну, лікаря і клініку, де йому можуть запропонувати найсучасніше обстеження і лікування. Україна із своїм високим потенціалом медичних, оздоровчих і рекреаційних ресурсів, конкурентних переваг за ціновими параметрами, може стати одним із світових лідерів з медичного в'їзного туризму. Розвиток медичного туризму генерує значний мультиплікативний ефект для економіки та може внести вагомий вклад у поповненні бюджету країни.

Бреус С. В.

кандидат економічних наук, доцент

Матвієнко Г. С.

магістрант

Київський національний університет технологій та дизайну

ЗНАЧЕННЯ ТА РОЛЬ ГЕОЛОГІЧНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРІОРИТЕТІВ УКРАЇНИ

В умовах реалізації євроінтеграційних пріоритетів України одним із першочергових завдань держави є збереження національної безпеки та незалежності як основи соціально-економічного розвитку. Геологічний сектор економіки є стратегічно важливою складовою економічної системи країни, від його ефективного функціонування залежать не лише економічні показники України, але і життя та здоров'я населення.

Україна відноситься до держав, що володіють багатими та різноманітними корисними копалинами, великі запаси, різноманіття та високі лікарські властивості мінеральних вод забезпечують Україні одне з перших

місць серед країн Європи. Високий ресурсний потенціал родовищ золота, низки кольорових (свинець, цинк, мідь, молібден), рідкісних (берилій, літій, тантал, ніобій, скандій), рідкісноземельних (ітрій і лантаноїди) металів. За більшістю з них Україна спроможна в найближчій перспективі зайняти провідне місце в Європі. Водночас значні об'єми споживання нафти і природного газу (п'яте місце у світі за обсягами газоспоживання) і недостатній власний видобуток, сприяє тому, що Україна змушена імпортувати ці види сировини у великих обсягах. Це негативно впливає на загальний торговельний баланс мінерально-сировинної продукції.

До основних пріоритетних напрямів робіт для забезпечення прогнозних потреб економіки в мінеральній сировині відносяться, зокрема такі [1]: вивчення й відтворення ресурсного потенціалу для забезпечення поточних і перспективних потреб України в мінеральній сировині; поступовий перехід до вивчення геологічної будови і мінеральних ресурсів Світового океану та Антарктиди; державне регулювання використання державного фонду надр, мінеральних ресурсів і охорона надр; науково-дослідні конструкторські роботи та інформаційне забезпечення геологічного вивчення й відтворення мінерально-сировинної бази; переоснащення матеріально-технічної бази геологорозвідувальних робіт і лабораторно-аналітичної бази.

Реалізація зазначеного надасть можливість підвищити ефективність державного управління в галузі надрокористування, створить реальні можливості для нарощування мінерально сировинної бази України та забезпечить збереження її геологічних кадрів.

Зважаючи на зазначене зменшення фактичних обсягів державного фінансування геолого-розвідувальних робіт доцільним є активізація діяльності вітчизняних геолого-розвідувальних компаній, типовим представником яких є Державне підприємство «Українська геологічна компанія» (ДП «УГК»), що належить до сфери управління Державної служби геології та надр України [2].

Забезпечення прогнозних потреб економіки в мінеральній сировині можливе за рахунок таких напрямів [1; 3]:

1. Проведення зустрічей, виставок, форумів з представниками міжнародних організацій з питань надрокористування.
2. Участь у міжнародних проектах спільно з Комісією ЄС, Європейською, Канадською та Американською геологічними службами.
3. Виконання отриманих рекомендацій щодо реформування функціонування Держгеонадр.
4. Підготовка об'єктів для залучення інвестицій в надрокористування.
5. Здійснення перекваліфікації працівників вуглевидобувного сектора.

Комплексне використання мінерально-сировинних можливе за рахунок [4]: забезпечення повного вивчення родовищ корисних копалин; забезпечення впровадження у виробництво наукових розробок з проблем комплексного використання корисних копалин; залучення у видобування й переробку цінних супутніх компонентів і відходів гірничого виробництва;

освоєння і впровадження новітніх сучасних технологій в області розвідки, видобування, збагачення і переробки сировини тощо.

При цьому реалізація зазначеного дозволить в перспективі ліквідувати або, принаймні, зменшити залежність держави від імпорتنих мінеральних ресурсів та збільшити експортний потенціал країни за рахунок власного видобутку корисних копалин, що мають великий попит на світовому ринку; поступове збільшити інвестиційну привабливість вітчизняного геологічного сектору; перейти на рівень розвинутих Європейських країн у контексті забезпечення потреби у власній мінеральній сировині; забезпечення сталого розвитку країни за рахунок нарощування власного мінерально-сировинного комплексу тощо [5].

Список використаних джерел

1. Стан мінерально-сировинної бази України. URL: <http://www.geo.gov.ua/stan-mineralno-sirovinnoi-bazi>.
2. Державне підприємство «Українська геологічна компанія». URL: <http://ukrgeol.com/>.
3. Пропозиції аналітичного центру DiXi Group до проекту Середньострокового плану дій Уряду до 2020 року. URL: http://dixigroup.org/storage/files/2017-01-27/plan_diy_uryadu_propozicii_dixi.pdf.
4. Сивий М. Я. До проблеми раціонального використання мінерально-сировинних ресурсів регіону. URL: http://old.geography.lnu.edu.ua/Publik/Period/visn/37/8_Syvuj.pdf.
5. Розвиток мінерально-сировинної бази України. URL: <http://www.ntseu.net.ua/stories/244-project20201>.

Бургман М. К.

кандидат економічних наук
Класичний приватний університет

ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ: ДОСВІД НОРВЕГІЇ

Королівство Норвегія є високорозвиненою державою Північної Європи, що розташована на заході Скандинавського півострова, економіка якої має індустріальну орієнтацію. Зокрема, серед основних галузей економіки слід виділити нафтову і газову, гірничу, металургійну, хімічну, а також суднобудування. Крім того, розвинена текстильна та легка промисловість, паперова, рибна та, відповідно, харчова.

І хоча Норвегія не є членом Європейського Союзу, вона глибоко інтегрована в європейські та атлантичні економічні та політичні процеси. Зокрема, на сьогодні Норвегія є однією з чотирьох держав – членів

Європейської Асоціації вільної торгівлі, входить до Організації з безпеки і співробітництва в Європі, Ради Європи, Ради євроатлантичного партнерства тощо. Крім того, вона є членом СОТ, Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Міжнародного валютного фонду, НАТО, ООН та інших.

Питання про європейську інтеграцію Норвегії вже понад півстоліття циркулює в політичних колах цієї північноєвропейської держави. Референдуми з даної проблеми проводилися з ініціативи влади двічі (в 1972 і